

Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2010 r. przez Księstwo Lichtensteinu przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA

(Sprawa E-4/10)

(2010/C 191/09)

Skarga przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 21 maja 2010 r. przez Księstwo Lichtensteinu, reprezentowane przez Dr Andreę Entner-Koch, występującą jako przedstawiciel Księstwa Lichtensteinu, Jednostka Koordynacyjna ds. EOG, Austrasse 79/Europark, FL-9490 Vaduz.

Księstwo Lichtensteinu występuje do Trybunału EFTA, aby:

- 1) unieważnił decyzję Urzędu Nadzoru EFTA nr 97/10/COL z dnia 24 marca 2010 r. w sprawie opodatkowania zależnych zakładów ubezpieczeń na mocy ordynacji podatkowej Lichtensteinu;
- 2) alternatywnie, stwierdził nieważność art. 3 i 4 decyzji Urzędu EFTA nr 97/10/COL z dnia 24 marca 2010 r. w zakresie, w jakim artykuły te nakazują odzyskanie pomocy, o której mowa w art. 1 tej decyzji.
oraz
- 3) obciążył Urząd Nadzoru EFTA kosztami postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone w sprawie:

- W decyzji Urzędu Nadzoru EFTA nr 97/10/COL z dnia 24 marca 2010 r. stwierdzono, że przepisy podatkowe mające zastosowanie do zależnych zakładów ubezpieczeń (reasekuracji) w Lichtensteinie na mocy art. 82 lit. a) i art. 88 lit. d) ust. 3 ordynacji podatkowej Lichtensteinu, stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, ponieważ prowadzą do korzystniejszego opodatkowania zależnych zakładów ubezpieczeń (reasekuracji) niż „zwykłych towarzystw ubezpieczeniowych”. Ponadto Urząd Nadzoru EFTA uznał, że rzekoma pomoc stanowi pomoc niezgodną z prawem, która podlega zwrotowi od zależnych zakładów ubezpieczeń (reasekuracji) od dnia 6 listopada 2001 r.
 - Skarżący twierdzi, że przedmiotowe przepisy podatkowe nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.
 - Skarżący twierdzi, że Urząd Nadzoru EFTA:
 - popełnił błąd, kiedy zastosował art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG do opodatkowania zależnych zakładów na mocy ordynacji podatkowej Lichtensteinu i nakazał zwrot rzekomej pomocy niezgodnej z prawem od zależnych zakładów ubezpieczeń (reasekuracji) od dnia 6 listopada 2001 r.;
 - błędnie zastosował art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG w stosunku do zależnych zakładów, zważywszy na ich szczególny charakter i ograniczony zakres działalności;
 - nie przedstawił odpowiedniego uzasadnienia w kwestionowanej decyzji, wymaganego zgodnie z art. 16 porozumienia o nadzorze i Trybunale.
-